

1. Забезпечення регулярного проведення Ігор.
2. Турбота про те, щоб Ігри були все більш гідними їхньої славної історії і високих ідеалів.
3. Заохочення зростання кількості організацій, що сприяють проведенню змагань спортсменів-аматорів.
4. Керівництво аматорським спортивним рухом і сприяння поглибленню дружби між спортсменами [2].

На думку істориків спорту, МОК протягом перших років свого існування працював не дуже активно. Ось що писав про це П'єр де Кубертен у 1934 р. у листі американському історикові Біллу Генрі: «Важко собі представити, як повільно створювався МОК. Він практично не приступав до активних дій аж до початку XX століття. Його члени були друзями, що збиралися навколо мене з усією своєю байдужістю і приємними посмішками. Якщо судити по суспільній думці, то взагалі нічого не сталося». Далі Кубертен визнає, що в цей період часу розвиток олімпізму був доволі штучним. Тоді він запропонував відродити не форму, а благородний дух олімпійських змагань Стародавньої Греції в міжнародному масштабі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Оликова В. Люди и игры: у истоков современного спорта/Пер. с чешск. – М.: Физкультура и спорт, 1985. – 240 с.
2. Кун Л. Всеобщая история физической культуры и спорта. – М.: Радуга, 1982. – 399 с.
3. Платонов В.Н., Гуськов С.И. Олимпийский спорт: Учебник (в 2 кн.). – К.: Олимпийская литература, 1994. – 496 с.
4. П'єр де Кубертен// Олімпійські мемуари. Науково-популярне видання. – К.: Олімпійська література, 1997. – 179 с.

Цвігун Л.

Науковий керівник – асист. Власюк Р. А.

МІСЦЕ ЗАСОБІВ ГІМНАСТИКИ У ЕСТЕТИЧНОМУ ВИХОВАННІ ШКОЛЯРІВ

*“Завдяки сприйняттю прекрасного в природі та
мистецтві людина відкриває прекрасне в самому собі”*

В. О. Сухомлинський

Актуальність. Актуальним питанням сьогодення є питання естетичного виховання і розвитку естетичної культури підрастаючого покоління. В процесі становлення особистості з найдавніших часів особливе значення мало естетичне виховання. Здатність відчувати, сприймати, розуміти, усвідомлювати і творити прекрасне - це ті специфічні прояви духовного життя людини, що свідчать про її внутрішнє багатство.

У Національній доктрині розвитку освіти України в XXI столітті визначено основну мету освіти, спрямованої на всебічний і гармонійний розвиток людини, як найвищої цінності суспільства. Зокрема сприяти естетичному вихованню особистості, формуванню її духовних смаків та творчих здібностей [5].

Мета нашого дослідження виокремити засоби гімнастики, що впливають на естетичне виховання школярів.

Термін “естетика” вперше був введений у літературу німецьким теоретиком мистецтва О. Г. Баумгартеном. Його праця “Естетика” була опублікована в 1750 р. з цього часу цим терміном стали позначати певну галузь наукових знань. Проте сама естетика зародилася значно раніше і знання про неї сягають ще глибокої давнини.

Естетика - від грецького перекладається, як чуттєве сприйняття, наука про закономірності естетичного освоєння світу, про сутність і форми творчості за законами краси [3].

Аналіз літературних джерел свідчить, що в естетичних поглядах того часу існувала думка про те, що основним засобом естетичного виховання є музика, а фізичного - гімнастика. У класичних ученнях античності взаємодія фізичного та естетичного розуміється як гармонія краси тіла й духу. Поєднання музики та гімнастики античними філософами визначалось як головний засіб розвитку особистості тому, що ритм та гармонія краще за все проникають у глиб душі, народжуючи красу. Важливий внесок у розуміння єдності фізичного та естетичного виховання через красу форм та рухів зробили Аврелій Августин, Боецій, Фома Аквінський, Ульріх Страсбургський. Зокрема, велике значення має теорія Аврелія Августина про природжений ритм та його властивості впливати на красу рухів. На двох основних ідеях - красі внутрішній (краса духу, характеру, почуттів) та красі зовнішній (краса рухів, форм тіла, людських вчинків, поведінки) базується теорія єдності фізичного та естетичного виховання у К. Гельвеція, Д. Дідро, Г. Лессінга, Д. Локка [7].

Як і в ті часи так і зараз велику роль розвитку естетичного виховання школярів відводиться фізичному вихованню. Розумне і доцільне виконання фізичних вправ розкриває красу і виразність рухів, формує гарну поставу, зовнішню культуру. Все це допомагає вихованню естетичних почуттів, смаків уявлень, сприяє прояву позитивних емоцій, життєрадісності, оптимізму [1].

Найбільш розташовані у цьому відношенні і наділені величезними можливостями є засоби гімнастики. Гімнастика, як система спеціально підібраних фізичних вправ і науково обґрунтованих методичних прийомів спрямована на розв'язання завдань педагогічного, оздоровчо-гігієнічного характеру, всебічного фізичного розвитку, удосконалення рухових здібностей та зміцнення здоров'я.

Вона покликана забезпечити всебічний гармонійний розвиток організму у цілому й окремих його систем; озброїти спеціальними знаннями, вміннями і навичками, які потрібні у повсякденному житті; сприяти вихованню моральних, вольових і естетичних якостей людини [6].

Зібраність, стрункість і підтягнутість - якості, що виокремлюють людину котра займається гімнастикою. Заняття гімнастикою їх чітка регламентація та вимоги до точності виконання рухів, необхідність дотримання дисципліни, старанність, наполегливість створюють умови ефективного впливу на естетичні переживання і запити школярів [2]. Дієвим засобом виховання в учнів виразності і пластичності під час виконання гімнастичних вправ а також дотримання певної форми рухів є наявність музичного супроводу в ході їх виконання, що розширює естетичні можливості учнів. Цьому сприяють уроки фізичної культури з використанням танцювальних вправ, ритмічної гімнастики, вправ художньої гімнастики.

Останнім часом розробляються і нетрадиційні, інноваційні системи та методики фізичної культури, які впливають на фізичний розвиток підростаючого покоління [4]. Серед них існують, різні фізкультурно-оздоровчі системи, як для юнаків, так і для дівчат, які сприяють формуванню естетичних поглядів учнів і в позаурочний час на секції з аеробіки і її різновидів (аква-або гідроаеробіка, степ-аеробіка, слайд-аеробіка, танцювальна аеробіка: фанк, хіп-хоп і ін), атлетичної гімнастики, шейпінгу, калланетики, різновидів фітнесу і т.д.

Висновок. Підсумовуючи вище викладене хочемо сказати, що гімнастика, як засіб фізичного виховання своєю різноманітністю форм покликана різносторонньо формувати естетичну культуру учнів і тим самим сприяти їх гармонійному розвитку, що в свою чергу відповідає вимогам які ставляться до фізичного виховання зокрема і освіти в цілому.

ЛІТЕРАТУРА

1. Адаскіна А. А. Особливості прояву естетичного ставлення при сприйнятті дійсності / А. А. Адаскіна // Питання психології. – 1999. – № 6. – С.100-110.
2. Бервінова Н.С. Дослідження естетичної підготовленості студентів фізкультурних вузів на заняттях гімнастикою. – Дис. канд. пед. наук. 13.00.04; Утв 18.07.79. - М. 1977. – 172с.
3. Короткий словник з естетики: Книга для вчителя / За ред. Аконьшіна Е.А., Аронова В.Р., Овсяннікова М.Ф. - М.: Просвещение, 1983. – 224с.
4. Лук'яненко В.П. Фізична культура: основи знань / В. П. Лук'яненко // Навчальний посібник. – Ставрополь: Вид-во СГУ. – 2001. – 224с.
5. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на 201–2021 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nmu.ua/files/strateg_rozv_2012.pdf
6. Огністий А. В. Теоретико-методичні основи гімнастики / А.В. Огністий, М. В. Божик, Р. А. Власюк // Навчально-методичний посібник. – 2016. – 210с.
7. Ротерс Т. Т. Взаємодія фізичного та естетичного виховання старшокласників у процесі профільного навчання / Т. Т. Ротерс // Вісн. Луган. нац. ун-ту ім. Тараса Шевченка : Педагогічні науки. – 2008. – № 4(143). – С. 232-237.

Возьна М.

Науковий керівник – доц. Винничук О.Т.

ПОНЯТТЯ ІНТЕЛЕКТУ ТА ЙОГО СКЛАДОВИХ У ЗАРУБІЖНІЙ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ

Проблема дослідження інтелекту, інтелектуальних здібностей, інтелектуального (розумового) розвитку є однією з найстаріших та водночас найактуальніших проблем психолого-педагогічного дослідження. Адже успішне виконання будь-якої діяльності, а особливо навчально-пізнавальної, інтелектуально-творчої залежить, перш за все, від наявності і участі у цій діяльності інтелектуальної складової суб'єктів навчального процесу. Інтелект визначає успішність діяльності людини. На нашу думку, від нього залежить: адекватність поведінки в міжособистісних стосунках, рішення комплексу навчальних, життєвих та професійних проблем, соціальний статус та самореалізація в житті. Отже, інтелект є показником не лише когнітивного, а й цілісного особистісного розвитку. Знання педагогом структури і змісту інтелектуальної складової суб'єктів навчального процесу є невід'ємною умовою його ефективної педагогічної діяльності.

Мета статті - надати характеристику інтелекту та його складовим на основі аналізу виявилось об'єктом дискусій, суперечностей, критики. Певний час в психології інтелект ототожнювався з мисленням і не розглядався як окрема єдина когнітивна система.

Протягом XX –початку XXI століття дослідники в області психології, педагогіки, соціології, філософії, кібернетики та інших областей наукового пізнання намагались дослідити поняття «інтелект».

Серед зарубіжних дослідників інтелекту виділяють: Р.Амтхауера, Ф.Вернона,Ф.Гальтона, А.Біне, Ч.Спірмена, Е.Боринга, Л.Термена, Г.Спенсера, В.Штерна, Л.Л.Терстоуна, Г.Ю.Айзенка, Р.Стернберга, Р.Б.Кеттела, Мейера та інших.

Результати психолого-педагогічних досліджень поняття інтелекту зарубіжними науковцями сприяють розширенню його розуміння.